

A KÖZTÁRSASÁG NAPJA

Egy új világ hajnala derengett fel 32 esztendővel ezelőtt, 1947. december 30-án. Románia ezen a napon hátat fordított a szolgásnak és elnyomatásnak, és a nép akaratát érvényesítve kikiáltotta a „nép köztársaságát“, amelynek eszményét századokon át szívében hordozták legjobb fiai. Korszakjelző történelmi tett volt, mely kifejezte a román nép elhatározását, hogy maga vegye kezébe sorsának irányítását a teljes állami függetlenség és nemzeti szuverenitás kivívása érdekében.

A köztársaság kikiáltásával Románia fejlődésének új szakaszába lépett. A királyság eltörlése, a teljes politikai hatalom meghódítása, a népi demokratikus rendszer létrehozása, az ipar, a bankok, a szállítás és a kereskedelem államosítása által a munkásosztály, a Román Kommunista Párt vezetésével, megteremtette a feltételeket a szocialista társadalom létrehozásához.

1947. december 30-a — állapította meg Nicolae Ceaușescu köztársasági elnök —, „egy új, magasabbrendű szakaszra való áttérést jelzett annak a harcnak a nagyszabású és bonyolult folyamatában, amelyet a munkásosztály, a dolgozók a párt vezetésével kivívtak a burzsoá-földesúri rendszer megdöntéséért, a politikai s gazdasági hatalom kivívásáért, a román társadalom forradalmi átalakulásáért“.

A köztársaság kikiáltása óta eltelt 32 esztendő történelmi szempontból a munka, a haladásért vívott harc megannyi lépcsőfoka, benne összpontosult elődeink hősiessége, a nép alkotó hazafiassága és odaadása a szocialista haza építésében. Az évforduló számvetésekor meglepéssel állapíthatjuk meg, hogy országunk társadalmi és politikai rendje, amelyben az egész politikai és gazdasági hatalom a dolgozóké, ebből a szempontból a legfejlettebbek közé tartozik a világon, az ország ipari fejlődésének üteme pedig az egyik legdinamikusabb a mai világban. A műszaki, anyagi alap fejlődése, a modern és erős ipar, a mezőgazdaság kifejlesztése, a termelőerők gyors ütemű bővítése és a nemzeti jövedelem növekedése hazánkat a gazdaságilag közepesen fejlett országok szintjéhez közelíti.

Köztudott, hogy mindaz, amit építünk, amit teremtünk, az embert, az ő jólétét szolgálja. Az egész gazdasági és társadalmi tevékenység egyetlen célt szolgál: az ország haladását, a nép egyre bőségebb életét, hogy minden állampolgár, legyen román, magyar, német vagy más nemzetiségű, növekvő mértékben részesüljön munkája jótéteményeiből, a szocialista társadalom gyümölcseiből. Az egész társadalmi élet tökélete-

sítésének, az állampolgárok milliói részvételének sokoldalú folyama híven tükrözi a néphatalom demokratikus fogalmának teljességét, a népnek népi általi kormányzását.

A köztársaság napját olyan körülmények között ünnepeljük, amikor Románia nemzetközi tekintélye nagyobb, mint valaha. Hazánk tevékenyen hozzájárul az európai biztonság és együttműködés erősítéséhez, mindent megtesz a tartós békéért az egész világon, az államok és népek közötti új, demokratikus viszonyok meghonosításáért, egy jobb, igazságosabb világ megteremtéséért.

Olyan távlatok tudatában dolgozunk, amelyekért érdemes az eddigénél is jobban munkálkodni. A cél mindenképpen egyértelmű és világos: emberi módra és emberként élni az emberért való társadalomban.

Miként 32 esztendővel ezelőtt a megvívott kemény harcok után optimizmussal tekintettek előre az akkori nemzedékek, úgy a mai nemzedékek is jogos büszkeséggel, nagyszerű eredményeink felett érzett megelégedéssel tekintenek vissza az elmúlt évtizedekre, s teljes bizakodással lépnek a köztársaság 33. évébe. A sokoldalúan fejlett szocialista társadalmat teremtő munkánk sikerébe, alkotó erőnkbe vetett hittel indulunk az előttünk álló évek, évtizedek terveinek megvalósítására.

Köztársaságunk napján így ötvöződik egybe a harcok múltja, a dolgozó jelen és a valóban megtervezett, reményteljes jövő.

Dr. SZABÓ ÁRPÁD

DÁVID FERENC HALÁLA 400 ÉVES ÉVFORDULÓJÁNAK MEGÜNNEPLÉSE

Unitárius egyházunk ez évszázadban immár harmadszor érkezett jelentős évfordulóhoz, amely a másik kettővel együtt kiemelkedő határkőként áll történelmünkben. 1910-ben Dávid Ferenc születésének 400 éves évfordulójáról emlékeztek meg elődeink; 1968-ban egyházunk megalakulásának négyszázados ünnepét ültük meg méltó keretek között; ez évben pedig egyházalapító püspökünk mártírhalála 400 éves évfordulójának állítottunk kegyeletteljes emléket.

Egyházi Képviselő Tanács zsinatot hívott össze f. év augusztus 11—13. napjaira, hogy méltóképpen ünnepelje e nagyjelentőségű évfordulót. A zsinat rendezvényei sorozatát augusztus 11-én, szombaton reggel 9 órai kezdettel a Dávid Ferenc-szimpozion vezette be. Dr. Kovács Lajos püspök megnyitójában, miután üdvözölte a bel- és külföldről megjelenteket, ezeket mondta: „Egyházunk vezetősége fontosnak tartotta, hogy a holnapi ünnepi zsinatot megelőzően 7 előadással adózzunk Dávid Ferenc emlékének, amelyek az ő teológiájával és azokkal a problémákkal foglalkoznak, amelyek a 16. században alapvető jelentőségűek voltak, és amelyek időszerűségüket a mai napig megőrizték. [...] Elmondhatom nagy meglepéssel és végtelen örömmel, hogy figyelmesen átolvasva ezeket az előadásokat, úgy találtam, hogy azok értékes hozzájárulások Dávid Ferenc életmunkája megértéséhez és ahhoz az üzenethez, amely abból felénk, ma élő szabadelvű vallásos emberekhez szól.“

Az előadók sorában az első *dr. Carolyn Howlett*, az IARF elnöknője volt. Előadásából az alábbiakat emeljük ki:

„Az Unitárius Világszövetség — IARF —, amelyet mint annak elnöke itt képviselek, büszke arra, hogy Dávid Ferenc élete és halála emlékét felelevenítő eseményen részt vehet. A romániai unitárius egyház világszervezetünkkel annak megalakulása óta szoros kapcsolatban áll. Önöket több mint négyszáz éves megszakítás nélküli történelmük világszervezetünk legrégebb és leginkább tisztelt tagegyházává teszi. Az IARF ezzel a hosszú időszakkal összehasonlítva a maga nyolcadik évtizedével fiatalnak mondható, de mégis a legrégebb nemzetközi vallásos szervezet, amelynek működési területe különböző világvallásokig terjed. [...]

A megbonthatatlan kötelek, amelyek minket egybekapcsolnak, hitünkben megerősítenek, ha arra emlékezünk, hogy nem vagyunk egyedül, hanem egy nagy, világot átfogó család tagjai, akik egymás jólétével törődünk. Ezek a kötelek lehetővé teszik, hogy különbségeinket és a tőlünk különböző társadalmi berendezéseket, amelyekben élünk, tiszte-